

החדש השלשה עשר, זה א, וזה וא"ו, שנה של שלשה עשר ירחים, ובה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחד אותם במהלך האמצעי שהוא העמוד האמצעי, ואם אדם יודע למנות ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה וליחד אותם, הוא יודע מתי יהיה פסח בחדש האביב, וכזה ישווי האב והאם הבן והבת. זהו שפתיב ושמתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם. ושמתם ועשיתם - זה ו"ה. פי היא חכמתכם ובינתכם - זה י"ה. ובמה יהיו שוים האב והאם, הבן והבת? בא' שהוא כתר עליון, שאומרת הלכנה עליה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגללו אומרים בשפת ימים טובים ובראשי חדשים, כתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד היא מצות שחיטה הפשרה בזרים (בנשים), שהם בני אדם שדומים לבהמות, שאלו שלא מתעסקים בתורה, צריך לעשות בהם קרבנות של תפלות שיתקרכו לקדוש ברוך הוא, ואם מתקרבם בתפלות לקדוש ברוך הוא וסובלים פמה מפות, זהו שפתיב פי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, נראה כאלו וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך וגומר, שזה מציל אותם ממיתה של מלאך המות. זהו שפתיב אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלו שמעשיהם כבהמות השדה, שאוכלים בלי תפלות, מיתתם תהיה כבהמות השדה, ושוחט אותם מלאך המות מדה פנגד, ואתקריאו נבלה,

דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחד לון במהלך האמצעי דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואם בר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוין אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם, ושמתם ועשיתם דא ו"ה, פי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהוין שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתרא עלאה, דאמרה סיהרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגניניה אמרין בשפת יומין טבין וברישי ירחין, פתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד איהי מצות שחיטה פשרה בזרים (ג"א בנשים), דאינון בני נשא דדמין לבעירן, דאלין דלא משתדלי באורייתא צריך למעבד בהון קרבנין דצלותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרבין בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין פמה מכתשין, הדא הוא דכתיב (תהלים מד כג) פי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, אתחזי פאלו וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיך וגומר (שמות כ ד). דדא שזיב לון ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלין דעובדייהו כבעירן דחקלא דאכלין בלא צלותין, מיתתהון יהא כבעירן דחקלא, ושחייט לון מלאך המות מדה פנגד מדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחייט לון, ואתקריאו נבלה,